

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

25 marca

№ 28.

Rok 1927.

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

Poz.: 225—z dnia 26 stycznia 1927 r. w sprawie opublikowania Międzynarodowej Konwencji Genewskiej z dnia 6 lipca 1906 r. o polepszeniu losu rannych i chorych w armjach czynnych 282

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz.: 226—z dnia 15 marca 1927 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o adwokaturze w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach 294

227—z dnia 16 marca 1927 r. o zamianie niektórych gruntów państwowych 295

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz.: 228—z dnia 7 marca 1927 r. o rozwiązaniu sejmików powiatowych w Wejherowie i w Pucku 296

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 229—Reform Rolnych z dnia 19 stycznia 1927 r. o udzielaniu instytucjom upoważnień do wykonywania parcelacji nieruchomości ziemskich, oraz o nadzorze i o zasadach postępowania tych instytucyj 297

230—Komunikacji z dnia 16 marca 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o wprowadzeniu bezpośrednich komunikacyj towarowych pomiędzy Polską z jednej strony a Czechosłowacją, Austrią, Węgrami, Włochami, Szwajcarią, Królestwem Serbów, Chorwatów i Słoweńców oraz Rumunją z drugiej strony 298

231—Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 marca 1927 r. o utworzeniu Okręgowych Dyrekcji Robót Publicznych w urzędach wojewódzkich w Stanisławowie i Tarnopolu 304

OBWIESZCZENIE MINISTRA

Poz.: 232—Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 16 marca 1927 r. o sprostowaniu błędów w rozporządzeniu Min. Wyzn. Rel. i Ośw. Publ. z dnia 22 grudnia 1926 r. 304

225.

Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 26 stycznia 1927 r.

w sprawie opublikowania Międzynarodowej Konwencji Genewskiej z dnia 6 lipca 1906 r. o polepszeniu losu rannych i chorych w armjach czynnych.

Na mocy artykułu 2 ustawy z dnia 23 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. № 83, poz. 462) ogłaszam Konwencję następującej treści:

Przekład.**KONWENCJA****o polepszeniu losu chorych i rannych w armjach czynnych.**

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiec, Król Prus; Jego Ekselencja Prezydent Republiki Argentynskiej; Jego Cesarska Mość Cesarz Austrii, Król Czech i t. d. i Król Apostolski Węgier; Jego Królewska Mość Król Belgów; Jego Królewska Wysokość Książę Bułgarii; Jego Ekselencja Prezydent Republiki Chile; Jego Cesarska Mość Cesarz Chin; Jego Królewska Mość Król Belgów, Władca niepodległego Państwa Kongo; Jego Cesarska Mość Cesarz Korei; Jego Królewska Mość Król Danii; Jego Królewska Mość Król Hiszpanii; Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki; Prezydent Stanów Zjednoczonych Brazylii; Prezydent Stanów Zjednoczonych Meksykańskich; Prezydent Republiki Francuskiej; Jego Królewska Mość, Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii, Cesarz Indii; Jego Królewska Mość Król Hellenów; Prezydent Republiki Guatemali; Prezydent Republiki Honduras; Jego Królewska Mość Król Włoch; Jego Cesarska Mość Cesarz Japonii; Jego Królewska Mość Wysokość Wielki Książę Luksemburgu, Książę Nassau; Jego Królewska Mość Wysokość Książę Montenegro; Jego Królewska Mość Król Norwegii; Jej Królewska Mość Królowa Holandii; Prezydent Republiki Peru; Jego Cesarska Mość Szach Persji; Jego Królewska Mość Król Portugalii i Algarwów, etc.; Jego Królewska Mość Król Rumunii; Jego Królewska Mość Król Serbii; Jego Królewska Mość Król Siamu; Jego Cesarska Mość Cesarz Wschodniej Rosji; Jego Królewska Mość Król Szwecji; Rada Związkowa Szwajcarii; Prezydent Republiki Wschodniej Urugwaju,

w równym stopniu ożywieni pragnieniem zmniejszenia o tyle, o ile to od nich zależy, dolegliwości nieodłącznych od wojny i chcąc w tym celu udoskonalić i uzupełnić zawarte w Genewie w dniu 22 sierpnia 1864 r. układy o pomocy rannym lub chorym żołnierzom armij czynnych;

postanowili zawrzeć nową Konwencję w tym celu i zamianowali swymi Pełnomocnikami, a mianowicie:

Jego Cesarska Mość Cesarz Niemiec, Król Prus:

J. E. P. Szambelana i czynnego tajnego radcę A. de Bülow, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Bernie,

CONVENTION**pour l'amélioration du sort des blessés et malades dans les armées en campagne.**

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse; Son Excellence le Président de la République Argentine; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; Son Altesse Royale le Prince de Bulgarie; Son Excellence le Président de la République du Chili; Sa Majesté l'Empereur de Chine; Sa Majesté le Roi des Belges, Souverain de l'État Indépendant du Congo; Sa Majesté l'Empereur de Corée; Sa Majesté le Roi de Danemark; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président des États-Unis du Brésil; le Président des États-Unis Mexicains; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; le Président de la République de Guatemala; le Président de la République de Honduras; Sa Majesté le Roi d'Italie; Sa Majesté l'Empereur du Japon; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau; Son Altesse Royale le Prince de Montenegro; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; le Président de la République du Pérou; Sa Majesté Impériale le Schah de Perse; Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc.; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies; Sa Majesté le Roi de Serbie; Sa Majesté le Roi de Siam; Sa Majesté le Roi de Suède; le Conseil Fédéral Suisse; le Président de la République Orientale de l'Uruguay,

Également animés du désir de diminuer, autant qu'il dépend d'eux, les maux inséparables de la guerre et voulant, dans ce but, perfectionner et compléter les dispositions convenues à Genève, le 22 août 1864, pour l'amélioration du sort des militaires blessés ou malades dans les armées en campagne;

Ont résolu de conclure une nouvelle Convention à cet effet, et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

S. E. M. le chambellan et conseiller intime actuel A. de Bülow, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berne;

P. Generała brygady, barona de Manteuffel,
 P. Lekarza Inspektora, lekarza generalnego Dr. Villaret (w randze generała brygady),
 P. Dr. Zorna, tajnego radcę sprawiedliwości, zwyczajnego profesora prawa na uniwersytecie w Bonn, syndyka Korony;

Jego Ekselencja, Prezydent Republiki Argentyńskiej:

P. E. P. Enrique B. Moreno, posła nadzwyczajnego i Ministra pełnomocnego w Bernie,
 P. Molina Salas, konsula generalnego w Szwajcarii;

Jego Cesarska Mość Cesarz Austrii, Król Czech i t. d. i Król Apostolski Węgier:

J. E. Barona Heidler de Egeregg et Syrgenstein, czynnego radcę tajnego, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Bernie;

Jego Królewska Mość Król Belgów:

P. Pułkownika sztabu generalnego, Hrabiego de T'Serclaes, szefa sztabu generalnego 4-go okręgu wojskowego;

Jego Królewska Wysokość Księżę Bułgarii:

P. Dr. Marin Rousseff, dyrektora służby sanitarnej,

P. Kapitana sztabu generalnego Borysa Sirmanoff;

Jego Ekselencja Prezydent Republiki Chile:

P. Augustin'a Edwards, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego;

Jego Cesarska Mość Cesarz Chin:

J. E. M. Lou Tseng Tsiang, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Hadze;

Jego Królewska Mość, Król Belgów, Władca Niepodległego Państwa Kongo:

P. Pułkownika sztabu generalnego, hrabiego de T'Serclaes, dowódcę 4-go okręgu wojskowego Belgji;

Jego Cesarska Mość Cesarz Korei:

J. E. P. Kato Tsunetada, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Japonji w Brukseli;

Jego Królewska Mość Król Danji:

P. Laub, generała-lekarza, szefa korpusu lekarzy wojskowych;

Jego Królewska Mość Król Hiszpanji:

J. E. P. Silverio de Baguer y Corsi, hrabiego de Baguer, ministra rezydenta;

Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki:

P. Williama Cary Sanger, byłego podsekretarza wojny Stanów Zjednoczonych Ameryki,

P. Kontradmirala Charles'a S. Sperry, szefa szkoły wojennej morskiej,

P. Generała brygady George'a B. Davis, naczelnego audytora armji,

P. Generała brygady Roberta M. O'Reilly, Naczelnego lekarza armji;

M. le général de brigade baron de Manteuffel;

M. le médecin-inspecteur, médecin général Dr. Villaret (avec rang de général de brigade);

M. le Dr. Zorn, conseiller intime de justice, professeur ordinaire de droit à l'Université de Bonn, syndic de la couronne.

Son Excellence le Président de la République Argentine:

S. E. M. Enrique B. Moreno, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berne;

M. Molina Salas, consul général en Suisse.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., et Roi Apostolique de Hongrie:

S. E. M. le baron Heidler de Egeregg et Syrgenstein, conseiller intime actuel, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berne.

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. le colonel d'état-major comte de T'Serclaes, chef d'état major de la 4-me circonscription militaire.

Son Altesse Royale le Prince de Bulgarie:

M. le Dr. Marin Rousseff, directeur du service sanitaire;

M. le capitaine d'état-major Boris Sirmanoff.

Son Excellence le Président de la République du Chili:

M. Augustin Edwards, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire.

Sa Majesté l'Empereur de Chine:

S. E. M. Lou Tseng Tsiang, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à La Haye.

Sa Majesté le Roi des Belges, Souverain de l'État Indépendant du Congo:

M. le colonel d'état-major comte de T'Serclaes, chef d'état-major de la 4-me circonscription militaire de Belgique.

Sa Majesté l'Empereur de Corée:

S. E. M. Kato Tsunetada, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire du Japon à Bruxelles.

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. Laub, médecin général, chef du corps des médecins de l'armée.

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

S. E. M. Silverio de Baguer y Corsi, comte de Baguer, ministre résident.

Le Président des États-Unis d'Amérique:

M. William Cary Sanger, ancien sous-secrétaire de la guerre des États-Unis d'Amérique;

M. le contre-amiral Charles S. Sperry, président de l'école de guerre navale;

M. le général de brigade George B. Davis, avocat général de l'armée;

M. le général de brigade Robert M. O'Reilly, médecin général de l'armée.

Prezydent Stanów Zjednoczonych Brazylii:

- P. Dr. Carlos Lemgruber Kropf, chargé d'affaires w Bernie,
 P. Pułkownika-inżyniera Roberta Trompowski Leitao d'Almeida, attaché wojskowego Brazylii w Bernie;

Prezydent Stanów Zjednoczonych Meksykańskich:

- P. Generała brygady José Maria Pérez;

Prezydent Republiki Francuskiej:

- J. E. R. Révoil, ambasadora w Bernie,
 P. Louis Renault, członka Institut de France, ministra pełnomocnego i radcę prawnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, profesora wydziału prawnego w Paryżu,
 P. Pułkownika artylerji rezerwowej, Olivier,
 P. Nadlekarza 2-jej klasy Pauzat;

Jego Królewska Mość Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji, Cesarz Indji:

- P. Generał-majora Sir John Charles Ardagh, K. C. M. G., K. C. J. E., C. B.,
 P. Profesora Thomas Erskine Holland, K. C., D. C. L., Sir John'a Furley, C. B.,
 P. Podpułkownika William Grant Macpherson, C. M. G., R. A. M. C.;

Jego Królewska Mość Król Hellenów:

- P. Michel Kebedgy, profesora prawa międzynarodowego na uniwersytecie w Bernie;

Prezydent Republiki Guatemala:

- P. Manuel Arroyo, chargé d'affaires w Paryżu,
 P. Henri Wiswald, konsula generalnego w Bernie, z siedzibą w Genewie;

Prezydent Republiki Honduras:

- P. Oscara Hoepfl, konsula generalnego w Bernie;

Jego Królewska Mość Król Włoch:

- P. Markiza Roger Maurigi di Castel Maurigi, pułkownika w królewskiej armji, wielkiego oficera orderu królewskiego SS. Maurice et Lazare,
 P. Generał-majora lekarza Giovanni Randone, inspektora sanitarnego armji, komandora królewskiego orderu Korony Włoskiej;

Jego Cesarska Mość Cesarz Japonji:

- J. E. P. Kato Tsunetada, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Brukseli;

Jego Królewska Wysokość Wielki Książę Luksemburgu Książę Nassau:

- P. Pułkownika sztabu generalnego, Hrabiego de T'Serclaes, szefa sztabu generalnego 4-go okręgu wojskowego Belgji.

Jego Królewska Wysokość Książę Montenegro:

- P. E. Odier, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego Federacji Szwajcarskiej w Rosji,
 P. Pułkownika Mürset, lekarza naczelnego armji związkowej szwajcarskiej;

Le Président des États-Unis du Brésil:

- M. le Dr. Carlos Lemgruber-Kropf, chargé d'affaires à Berne;
 M. le colonel du génie Roberto Trompowski Leitao d'Almeida, attaché militaire à la légation du Brésil à Berne.

Le Président des États-Unis Mexicains:

- M. le général de brigade José Maria Pérez.

Le Président de la République Française:

- S. E. M. Révoil, ambassadeur à Berne;
 M. Louis Renault, membre de l'Institut de France, ministre plénipotentiaire, jurisconsulte du ministère des affaires étrangères, professeur à la faculté de droit de Paris;
 M. le colonel breveté d'artillerie de réserve Olivier;
 M. le médecin principal de 2-me classe Pauzat.

Sa Majesté le Roi du Royaume Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande, Empereur des Indes:

- M. le major-général Sir John Charles Ardagh, K. C. M. G., K. C. J. E., C. B.;
 M. le professeur Thomas Erskine Holland, K. C., D. C. L., Sir John Furley, C. B.;
 M. le lieutenant-colonel William Grant Macpherson, C. M. G., R. A. M. C.

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

- M. Michel Kebedgy, professeur de droit international à l'Université de Berne.

Le Président de la République de Guatemala:

- M. Manuel Arroyo, chargé d'affaires à Paris;
 M. Henri Wiswald, consul général à Berne, en résidence à Genève.

Le Président de la République de Honduras:

- M. Oscar Hoepfl, consul général à Berne.

Sa Majesté le Roi d'Italie:

- M. le marquis Roger Maurigi di Castel Maurigi, colonel dans Son armée, grand officier de Son ordre royal des SS. Maurice et Lazare;
 M. le major-général médecin Giovanni Randone, inspecteur sanitaire militaire, commandant de Son ordre royal de la Couronne d'Italie.

Sa Majesté l'Empereur du Japon:

- S. E. M. Kato Tsunetada, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Bruxelles.

Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg, Duc de Nassau:

- M. le colonel d'état-major comte de T'Serclaes, chef d'état-major de la 4-me circonscription militaire de Belgique.

Son Altesse Royale le Prince de Montenegro:

- M. E. Odier, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire de la Confédération Suisse en Russie;
 M. le colonel Mürset, médecin en chef de l'armée fédérale suisse.

Jego Królewska Mość Król Norwegji:

P. Kapitana Daae z korpusu sanitarnego armji norweskiej;

Jej Królewska Mość Królowa Holandji:

P. Generała-porucznika w stanie spoczynku Jonkheer J. C. C. den Beer Poortugael, członka rady stanu,

P. Pułkownika A. A. J. Quanjer, naczelnego lekarza I-jej klasy;

Prezydent Republiki Peru:

P. Gustavo de la Fuente, pierwszego sekretarza poselstwa Peru w Paryżu;

Jego Cesarska Mość Szach Persji:

J. E. P. Samad Khan Momtaz-Os-Saltaneh, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Paryżu;

Jego Królewska Mość Król Portugalji i Algarwów i t. d.:

J. E. P. Alberto d'Oliveira, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Bernie,

P. José Nicolau Raposo-Botelho, Pułkownika piechoty, byłego deputowanego, dyrektora wojskowego Royal Collège w Lisbonie;

Jego Królewska Mość Król Rumunji:

P. Dra Sache Stephanesco, pułkownika w rezerwie;

Jego Cesarska Mość Cesarz Wszzechrosji:

J. E. P. Radcę tajnego de Martens, stałego członka rady ministerstwa spraw zagranicznych Rosji;

Jego Królewska Mość Król Serbji:

P. Milan St. Markowitch, sekretarza generalnego ministerstwa sprawiedliwości,

P. Pułkownika D-ra Sondermayer, dyrektora departamentu sanitarnego w ministerstwie wojny;

Jego Królewska Mość Król Sjamu:

Księcia Charoon, chargé d'affaires w Paryżu,

P. Corragioni d'Orelli, Radcę poselstwa w Paryżu;

Jego Królewska Mość Król Szwecji:

P. Sörensen, lekarza naczelnego 2-iej dywizji;

Rada Związkowa Szwajcarska:

P. E. Odier, posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego w Rosji;

P. Pułkownika Mürset, lekarza naczelnego armji związkowej;

Prezydent Republiki Wschodniej Urugaju:

P. Aleksandra Herosa, chargé d'affaires w Paryżu;

Którzy, po wzajemnem sprawdzeniu swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i należyte co do formy, zgodzili się na następujące postanowienia:

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. le capitaine Daae du corps sanitaire de l'armée norvégienne.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le lieutenant-général en retraite Jonkheer J. C. C. den Beer Poortugael, membre du Conseil d'État;

M. le colonel A. A. J. Quanjer, officier de santé en chef de I-re classe.

Le Président de la République du Pérou:

M. Gustavo de la Fuente, premier secrétaire de la légation du Pérou à Paris.

Sa Majesté Impériale le Schah de Perse:

S. E. M. Samad Khan Momtaz-Os-Saltaneh, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Paris.

Sa Majesté le Roi de Portugal et des Algarves, etc.:

S. E. M. Alberto d'Oliveira, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire à Berne;

M. José Nicolau Raposo-Botelho, colonel d'infanterie, ancien député, directeur du Royal collège militaire à Lisbonne.

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. le Dr. Sache Stephanesco, colonel de réserve.

Sa Majesté l'Empereur de Toutes les Russies:

S. E. M. le conseiller privé de Martens, membre permanent du conseil du ministère des affaires étrangères de Russie.

Sa Majesté le Roi de Serbie:

M. Milan St. Markowitch, secrétaire général du ministère de la justice;

M. le colonel Dr. Sondermayer, chef de la division sanitaire au ministère de la guerre.

Sa Majesté le Roi de Siam:

M. le prince Charoon, chargé d'affaires à Paris;

M. Corragioni d'Orelli, conseiller de légation à Paris.

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. Sörensen, médecin en chef de la 2-me division de l'armée.

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. E. Odier, envoyé extraordinaire et ministre plénipotentiaire en Russie;

M. le colonel Mürset, médecin en chef de l'armée fédérale.

Le Président de la République Orientale de l'Uruguay:

M. Alexandre Herosa, chargé d'affaires à Paris.

Lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

ROZDZIAŁ I.

O rannych i chorych.

Art. 1.

Wojskowi i inne osoby przydzielone do armji oficjalnie, o ile zostaną ranione lub zachorują, winny być uszanowane i pielęgnowane, bez różnicy narodowości, przez tę ze stron walczących, w której mocy będą.

Jednakże strona walcząca, zmuszona pozostawić chorych, lub rannych przeciwnikowi, pozostawi wraz z nimi, o ile tylko okoliczności wojenne na to pozwolą, część swego personelu i materiału sanitarnego, aby przyczynić się do ich pielęgnowania.

Art. 2.

Ranni i chorzy armji, którzy zagarnięci zostali przez drugą stronę walczącą, stają się jeńcami wojennymi, z zastrzeżeniem opieki, jaka na mocy poprzedniego artykułu ma im być udzielona i podlegają ogólnym przepisom prawa międzynarodowego publicznego, dotyczącym jeńców wojennych.

Strony walczące mają możność ułożyć odnośnie do rannych, lub chorych takie postanowienia wyjątkowe, lub przywileje, jakie uznają za wskazane; będą, mianowicie, miały możność zgodzić się co do:

wzajemnego wydawania po bitwie rannych, pozostałych na polu bitwy;

odsyłania do ojczyzny, po doprowadzeniu do stanu, umożliwiającego przewóz, lub po wyleczeniu, rannych i chorych, których nie zechcą zatrzymywać, jako jeńców;

wydawania państwu neutralnemu, za zgodą tegoż, rannych i chorych przeciwnika, pod warunkiem internowania ich przez to państwo aż do ukończenia działań wojennych.

Art. 3.

Po każdej bitwie, strona, która zajmować będzie pole bitwy, wyda zarządzenie w celu wyszukania rannych i zabezpieczenia ich, jak również i zabitych przed ograbieniem i złem traktowaniem.

Strona ta czuwać będzie, aby przed pogrzebaniem lub spaleniem zabitych zbadano uważnie ich trupy.

Art. 4.

Każda ze stron walczących, prześle, skoro to tylko okaże się możliwym, władzom kraju poległych, lub też armji, gdzie służyli, oznaki lub wojskowe dowody legitymacyjne, znalezione przy poległych, oraz listę imienną przyjętych przez nią rannych lub chorych.

Strony walczące będą się wzajemnie informowały odnośnie do internowania, oraz zaszłych zmian, jak również co do umieszczeń w szpitalach oraz co do zgonów, zaszłych wśród rannych i chorych znajdujących się w ich mocy. Też strony pozbierają wszelkie przedmioty do osobistego użytku służące, papiery wartościowe, listy i t. p., jakie znalezione zostaną na polu bitwy, lub też pozostawione będą przez ran-

CHAPITRE PREMIER.

Des blessés et malades.

Article premier.

Les militaires et les autres personnes officiellement attachées aux armées, qui seront blessés ou malades, devront être respectés et soignés, sans distinction de nationalité, par le belligérant qui les aura en son pouvoir.

Toutefois, le belligérant obligé d'abandonner des malades ou des blessés à son adversaire laissera avec eux, autant que les circonstances militaires le permettront, une partie de son personnel et de son matériel sanitaires pour contribuer à les soigner.

Art. 2.

Sous réserve des soins à leur fournir en vertu de l'article précédent, les blessés ou malades d'une armée tombés au pouvoir de l'autre-belligérant sont prisonniers de guerre, et les règles générales du droit des gens concernant les prisonniers leur sont applicables.

Cependant les belligérants restent libres de stipuler entre eux à l'égard des prisonniers blessés ou malades, telles clauses d'exception ou de faveur qu'ils jugeront utiles; ils auront, notamment, la faculté de convenir:

de se remettre réciproquement, après un combat, les blessés laissés sur le champ de bataille;

de renvoyer dans leurs pays, après les avoir mis en état d'être transportés ou après guérison, les blessés ou malades qu'ils ne voudront pas garder prisonniers;

de remettre à un État neutre, du consentement de celui-ci, des blessés ou malades de la partie adverse, à la charge par l'État neutre de les interner jusqu'à la fin des hostilités.

Art. 3.

Après chaque combat, l'occupant du champ de bataille prendra des mesures pour rechercher les blessés et pour les faire protéger, ainsi que les morts, contre le pillage et les mauvais traitements.

Il veillera à ce que l'inhumation ou l'incinération des morts soit précédée d'un examen attentif de leurs cadavres.

Art. 4.

Chaque belligérant enverra, dès qu'il sera possible, aux autorités de leur pays ou de leur armée les marques ou pièces militaires d'identité trouvées sur les morts, et l'état nominatif des blessés ou malades recueillis par lui.

Les belligérants se tiendront réciproquement au courant des internements et des mutations, ainsi que des entrées dans les hôpitaux et des décès survenus parmi les blessés et malades en leur pouvoir. Ils recueilleront tous les objets d'un usage personnel, valeurs, lettres etc., qui seront trouvés sur les champs de bataille ou délaissés par les blessés ou malades décédés dans les établissements et formations sani-

nych lub chorych, zmarłych w tych zakładach i formacjach sanitarnych, celem przesłania tych przedmiotów osobom interesowanym przez władze kraju pochodzenia tych zmarłych.

Art. 5.

Władze wojskowe będą mogły odwołać się do miłosierdzia mieszkańców, w celu zbierania i pielęgnowania, pod ich kontrolą, rannych i chorych wojskowych, udzielając osobom, które na to wezwanie odpowiedziały, specjalnej opieki i przyznając im pewne ulgi.

ROZDZIAŁ II.

O formacjach i zakładach sanitarnych.

Art. 6.

Lotne formacje sanitarne, to jest takie, które są przeznaczone do towarzyszenia armji podczas wojny, oraz stałe zakłady sanitarne będą uszanowane przez strony walczące i otaczane ich opieką.

Art. 7.

Opieka należna formacjom lotnym i zakładom sanitarnym ustaje z chwilą posiłkowania się nimi w celu dokonania czynów na szkodę nieprzyjaciela.

Art. 8.

Następujące fakty nie są uważane jako mogące pozbawić formację lotną lub zakład sanitarny opieki, zapewnionej przez art. 6:

1. Uzbrojenie personelu formacji lotnej lub zakładu sanitarnego, oraz użycie przez ten personel broni dla własnej obrony, lub też dla obrony swych chorych i rannych;

2. Fakt, że w braku uzbrojonych sanitariuszy, formacji lub zakładu strzegą pikietą lub warty posiadające przepisany nakaz;

3. Fakt znalezienia w formacji lotnej lub zakładzie sanitarnym broni, lub nabojów, odebranych rannym, a które jeszcze nie zostały zwrócone właściwej władzy.

ROZDZIAŁ III.

O personelu.

Art. 9.

Personel przeznaczony wyłącznie do zabierania, przenoszenia rannych i chorych i leczenia ich, jak również do zarządzania formacjami lotnymi i zakładami sanitarnymi, kapelani przydzielani do armji, będą uszanowani i otaczani opieką w każdym wypadku; o ile wpadną w ręce nieprzyjaciela, nie będą traktowani, jako jeńcy wojenni.

Postanowienia powyższe stosują się również do personelu, pełniącego straż formacji lotnych i zakładów sanitarnych w wypadkach, przewidzianych w art. 8, rozdz. 2.

Art. 10.

Z personelem, wyszczególnionym w poprzednim artykule, zrównany jest personel ochotniczych towa-

naires, pour les faire transmettre aux intéressés par les autorités de leur pays.

Art. 5.

L'autorité militaire pourra faire appel au zèle charitable des habitants pour recueillir et soigner, sous son contrôle, des blessés ou malades des armées, en accordant aux personnes ayant répondu à cet appel une protection spéciale et certaines immunités.

CHAPITRE II.

Des formations et établissements sanitaires.

Art. 6.

Les formations sanitaires mobiles (c'est-à-dire celles qui sont destinées à accompagner les armées en campagne) et les établissements fixes du service de santé seront respectés et protégés par les belligérants.

Art. 7.

La protection due aux formations et établissements sanitaires cesse si l'on en use pour commettre des actes nuisibles à l'ennemi.

Art. 8.

Ne sont pas considérés comme étant de nature à priver une formation ou un établissement sanitaire de la protection assurée par l'article 6:

1. Le fait que le personnel de la formation ou de l'établissement est armé et qu'il use de ses armes pour sa propre défense ou celle de ses malades et blessés;

2. Le fait qu'à défaut d'infirmiers armés, la formation ou l'établissement est gardé par un piquet ou des sentinelles munis d'un mandat régulier;

3. Le fait qu'il est trouvé dans la formation ou l'établissement des armes et cartouches retirées aux blessés et n'ayant pas encore été versées au service compétent.

CHAPITRE III.

Du personnel.

Art. 9.

Le personnel exclusivement affecté à l'enlèvement, au transport et au traitement des blessés et des malades ainsi qu'à l'administration des formations et établissements sanitaires, les aumôniers attachés aux armées seront respectés et protégés en toute circonstance; s'ils tombent entre les mains de l'ennemi, ils ne seront pas traités comme prisonniers de guerre.

Ces dispositions s'appliquent au personnel de garde des formations et établissements sanitaires dans le cas prévu à l'article 8, № 2.

Art. 10.

Est assimilé au personnel visé à l'article précédent le personnel des Sociétés de secours volon-

rzystw pomocy, należycie uznanych i upoważnionych przez ich Rząd, a który to personel użyty będzie w formacjach lotnych i zakładach sanitarnych wojskowych, z zastrzeżeniem, że personel powyższy podlegać będzie prawom i przepisom wojskowym.

Każde państwo winno podać do wiadomości drugiemu państwu, bądź jeszcze w czasie pokoju, bądź też z chwilą rozpoczęcia działań wojennych, w każdym zaś razie, przed wszelkiem ich zużytkowaniem, nazwy towarzystw, które upoważniło, pod swą odpowiedzialnością, do pomagania urzędowej służbie sanitarnej swych wojsk.

Art. 11.

Towarzystwo uznane, należące do państwa neutralnego, może udzielać pomocy przez swój personel i przez swoje oddziały sanitarne stronie walczącej jedynie za uprzednią zgodą swego własnego rządu, oraz za upoważnieniem samej strony walczącej.

Strona walcząca, która przyjęła pomoc, obowiązana jest przed wszelkiem użyciem takowej powiadomić o tem swego przeciwnika.

Art. 12.

Osoby, wyszczególnione w artykułach 9, 10 i 11 spełniać będą w dalszym ciągu swe czynności po zagarnięciu ich przez nieprzyjaciela i pod jego kierownictwem.

Z chwilą, kiedy ich pomoc przestanie już być niezbędną, zostaną one odesłane do swej armji, lub też do kraju w terminach i według marszruty dającej się pogodzić z koniecznościami wojskowemi.

Będą one mogły wtedy zabrać rzeczy, instrumenty, broń i konie, stanowiące ich własność osobistą.

Art. 13.

Nieprzyjacieli zapewni personelowi, wzmiankowanemu w art. 9, dopóki ten pozostawać będzie w jego mocy, to samo wynagrodzenie i ten sam żołd, co i personelowi tego samego stopnia w swem wojsku.

ROZDZIAŁ IV.

O inwentarzu.

Art. 14.

Lotne oddziały sanitarne, w razie wpadnięcia w ręce nieprzyjaciela, zachowają swój inwentarz, włączając w to zaprzęgi, bez względu na środki przewozowe i personel powożący.

Jednakże właściwa władza wojskowa będzie miała prawo użytkować wspomniany wyżej inwentarz, dla przyścia z pomocą chorym i rannym; zwrot inwentarza nastąpi na warunkach przewidzianych dla personelu sanitarnego i, o ile to możliwe, jednocześnie.

Art. 15.

Budynki i inwentarz zakładów stałych podlegają prawu wojennemu, lecz nie będą mogły być obrócone na inny użytek, dopóki będą potrzebne dla rannych i chorych.

taires dûment reconnues et autorisées par leur Gouvernement, qui sera employé dans les formations et établissements sanitaires des armées, sous la réserve que ledit personnel sera soumis aux lois et réglemens militaires.

Chaque Etat doit notifier à l'autre, soit dès le temps de paix, soit à l'ouverture ou au cours des hostilités, en tout cas avant tout emploi effectif, les noms des Sociétés qu'il a autorisées à prêter leur concours, sous sa responsabilité, au service sanitaire officiel de ses armées.

Art. 11.

Une Société reconnue d'un pays neutre ne peut prêter le concours de ses personnels et formations sanitaires à un belligérant qu'avec l'assentiment préalable de son propre Gouvernement et l'autorisation du belligérant lui-même.

Le belligérant qui a accepté le secours est tenu, avant tout emploi, d'en faire la notification à son ennemi.

Art. 12.

Les personnes désignées dans les articles 9, 10 et 11 continueront, après qu'elles seront tombées au pouvoir de l'ennemi, à remplir leurs fonctions sous sa direction.

Lorsque leur concours ne sera plus indispensable, elles seront renvoyées à leur armée ou à leur pays dans les délais et suivant l'itinéraire compatible avec les nécessités militaires.

Elles emporteront alors les effets, les instruments, les armes et les chevaux qui sont leur propriété particulière.

Art. 13.

L'ennemi assurera au personnel visé par l'article 9, pendant qu'il sera en son pouvoir, les mêmes allocations et la même solde qu'au personnel des mêmes gardes de son armée.

CHAPITRE IV.

Du matériel.

Art. 14.

Les formations sanitaires mobiles conserveront, si elles tombent au pouvoir de l'ennemi, leur matériel, y compris les attelages, quels que soient les moyens de transport et le personnel conducteur.

Toutefois, l'autorité militaire compétente aura la faculté de s'en servir pour les soins des blessés et malades; la restitution du matériel aura lieu dans les conditions prévues pour le personnel sanitaire, et, autant que possible, en même temps.

Art. 15.

Les bâtimens et le matériel des établissements fixes demeurent soumis aux lois de la guerre, mais ne pourront être détournés de leur emploi, tant qu'ils seront nécessaires aux blessés et aux malades.

Jednakże dowodzący wojskami czynnymi będą mogli rozporządzać nimi, w wypadkach poważnych konieczności wojskowych, uprzednio zabezpieczając los chorych i rannych, tam się znajdujących.

Art. 16.

Inwentarz towarzystw pomocy, dopuszczonych do korzystania z opieki zapewnionej przez konwencję zgodnie z warunkami określonymi przez taką, uważany jest, jako własność prywatna, i jako taka, uszanowana będzie we wszystkich okolicznościach z wyjątkiem prawa rekwizycji, przyznanego stronom walczącym, według praw i zwyczajów wojennych.

ROZDZIAŁ V.

Transporty ewakuacyjne.

Art. 17.

Transporty ewakuacyjne traktowane będą jako lotne oddziały sanitarne, z wyjątkiem specjalnych postanowień następujących:

1. Strona walcząca, która transport przejmie, będzie mogła, jeżeli tego wymagają konieczności wojskowe, podzielić go biorąc chorych i rannych, znajdujących się w tym transporcie.

2. W tym wypadku, obowiązek odesłania personelu sanitarnego, przewidziany w artykule 12, rozciągać się będzie i na wszelki personel wojskowy, wyznaczony dla transportu, lub dla ochrony jego i posiadający w tym celu należyty nakaz.

Obowiązek oddania inwentarza sanitarnego, przewidziany w art. 14 stosować się będzie do pociągów kolejowych, oraz statków żeglugi wewnętrznej, urządzonych specjalnie dla celów ewakuacyjnych, jak również do inwentarza wagonów, pociągów i statków zwykłych, należących do służby sanitarnej.

Wozy wojskowe, poza przeznaczonymi dla służby sanitarnej, będą mogły być zagarniane wraz z ich zaprzęgiem.

Personel cywilny, oraz rozmaite środki transportowe, pochodzące z rekwizycji, włączając w to i inwentarz kolejowy, oraz statki, użyte do transportów, podlegać będą ogólnym przepisom międzynarodowego prawa publicznego.

ROZDZIAŁ VI.

O oznace wyróżniającej.

Art. 18.

W hołdzie dla Szwajcarii znak heraldyczny Czerwonego Krzyża na białym polu, utworzony z odwróconych barw związkowych zostaje przyjęty jako godło i znak odróżniający służby sanitarnej wojsk.

Art. 19.

Godło to figuruje za zezwoleniem właściwej władzy wojskowej na sztandarach, opaskach, jak również na całym inwentarzu służby sanitarnej, za zgodą kompetentnej władzy wojskowej.

Toutefois, les commandants des troupes d'opérations pourront en disposer, en cas de nécessités militaires importantes, en assurant au préalable le sort des blessés et malades qui s'y trouvent.

Art. 16.

Le matériel des Sociétés de secours, admises au bénéfice de la Convention conformément aux conditions déterminées par celle-ci, est considéré comme propriété privée et comme tel respecté en toute circonstance, sauf le droit de réquisition reconnu aux belligérants selon les lois et usages de la guerre.

CHAPITRE V.

Des convois d'évacuation.

Art. 17.

Les convois d'évacuation seront traités comme les formations sanitaires mobiles, sauf les dispositions spéciales suivantes:

1. Le belligérant interceptant un convoi pourra, si les nécessités militaires l'exigent, le disloquer en se chargeant des malades et blessés qu'il contient.

2. Dans ce cas, l'obligation de renvoyer le personnel sanitaire, prévue à l'article 12, sera étendue à tout le personnel militaire préposé au transport ou à la garde du convoi et muni à cet effet d'un mandat régulier.

L'obligation de rendre le matériel sanitaire, prévue à l'article 14, s'appliquera aux trains de chemins de fer et bateaux de la navigation intérieure spécialement organisés pour les évacuations, ainsi qu'au matériel d'aménagement des voitures, trains et bateaux ordinaires appartenant au service de santé.

Les voitures militaires, autres que celles du service de santé, pourront être capturées avec leurs attelages.

Le personnel civil et les divers moyens de transport provenant de la réquisition, y compris le matériel de chemin de fer et les bateaux utilisés pour les convois, seront soumis aux règles générales du droit des gens.

CHAPITRE VI.

Du signe distinctif.

Art. 18.

Par hommage pour la Suisse, le signe héraldique de la croix rouge sur fond blanc, formé par interversion des couleurs fédérales, est maintenu comme emblème et signe distinctif du service sanitaire des armées.

Art. 19.

Cet emblème figure sur les drapeaux, les brassards, ainsi que sur tout le matériel se rattachant au service sanitaire, avec la permission de l'autorité militaire compétente.

Art. 20.

Personel znajdujący się pod opieką na mocy art. 9, ustęp 1-szy, 10 i 11, nosi na lewym ramieniu opaskę z krzyżem czerwonym na białym tle, wydaną i ostemplowaną przez odnośną władzę wojskową, wraz ze świadectwem tożsamości dla osób przydzielonych do służby sanitarnej wojskowej, a nie posiadających umundurowania wojskowego.

Art. 21.

Sztandar wyróżniający w myśl konwencji może być wywieszany tylko za zgodą władzy wojskowej przez formacje i zakłady sanitarne, które ta konwencja nakazuje uszanować. Obok sztandaru tego winien być sztandar narodowy strony wojującej, od której zależy formacja lub zakład.

Jednakowoż, formacje sanitarne, zagarnięte przez przeciwnika, wywieszać będą jedynie flagę Czerwonego Krzyża, dopóki się będą znajdowały w tej sytuacji.

Art. 22.

Formacje sanitarne państw neutralnych, które, byłyby upoważnione w okolicznościach, przewidzianych w artykule 11, do świadczenia usług, winny wywiesić wraz ze sztandarem konwencji flagę narodową strony wojującej, od której zależą.

Stosują się również do powyższych formacji postanowienia zawarte w drugim ustępie poprzedniego artykułu.

Art. 23.

Godło Czerwonego Krzyża na białym polu oraz słowa „Czerwony Krzyż” lub „Krzyż Genewski” mogą być używane, bądź w czasie pokoju, bądź w czasie wojny tylko dla ochrony lub dla oznaczenia formacji i zakładów sanitarnych, personelu i inwentarza, chronionych przez konwencję.

ROZDZIAŁ VII.

O stosowaniu i wykonywaniu Konwencji.

Art. 24.

Postanowienia niniejszej Konwencji są obowiązujące jedynie dla układających się Mocarstw w razie wojny dwu lub kilku z nich. Postanowienia przestaną być obowiązujące z chwilą, gdy jedno z Mocarstw wojujących nie podpisało konwencji.

Art. 25.

Naczelnicy dowódcy armji wojujących mają czuwać nad szczegółami wykonania artykułów poprzednich, jak również interwenjować w wypadkach nieprzewidzianych, według instrukcji swych rządów odnośnych i stosownie do zasad ogólnych niniejszej konwencji.

Art. 26.

Rządy podpisujące konwencję powezmą potrzebne zarządzenia celem pouczenia swych wojsk,

Art. 20.

Le personnel protégé en vertu des articles 9, alinéa 1-er, 10 et 11, porte, fixé au bras gauche, un brassard avec croix rouge sur fond blanc, délivré et timbré par l'autorité militaire compétente, accompagné d'un certificat d'identité pour les personnes rattachées au service de santé des armées et qui n'auraient pas d'uniforme militaire.

Art. 21.

Le drapeau distinctif de la Convention ne peut être arboré que sur les formations et établissements sanitaires qu'elle ordonne de respecter, et avec le consentement de l'autorité militaire. Il devra être accompagné du drapeau national du belligérant dont relève la formation ou l'établissement.

Toutefois, les formations sanitaires tombées au pouvoir de l'ennemi n'arboreront pas d'autre drapeau que celui de la Croix-Rouge, aussi longtemps qu'elles se trouveront dans cette situation.

Art. 22.

Les formations sanitaires des pays neutres qui, dans les conditions prévues par l'article 11, auraient été autorisées à fournir leurs services doivent arborer, avec le drapeau de la Convention, le drapeau national du belligérant dont elles relèvent.

Les dispositions du deuxième alinéa de l'article précédent leur sont applicables.

Art. 23.

L'emblème de la croix rouge sur fond blanc et les mots Croix Rouge ou Croix de Genève ne pourront être employés, soit en temps de paix, soit en temps de guerre, que pour protéger ou désigner les formations et établissements sanitaires, le personnel et le matériel protégés par la Convention.

CHAPITRE VII.

De l'application et de l'exécution de la Convention.

Art. 24.

Les dispositions de la présente Convention ne sont obligatoires que pour les puissances contractantes, en cas de guerre entre deux ou plusieurs d'entre elles. Ces dispositions cesseront d'être obligatoires du moment où l'une des puissances belligérantes ne serait pas signataire de la Convention.

Art. 25.

Les commandants en chef des armées belligérantes auront à pourvoir aux détails d'exécution des articles précédents, ainsi qu'aux cas non prévus, d'après les instructions de leurs Gouvernements respectifs et conformément aux principes généraux de la présente Convention.

Art. 26.

Les Gouvernements signataires prendront les mesures nécessaires pour instruire leurs troupes et

a w szczególności personelu chronionego przez konwencję co do postanowień tejże oraz podania o nich do wiadomości ludności.

ROZDZIAŁ VIII.

O zwalczaniu nadużyć i wykroczeń.

Art. 27.

Rządy podpisujące konwencję, których ustawodawstwo nie byłoby w chwili obecnej wystarczającym, obowiązują się podjąć same, lub zaproponować swym ciałom ustawodawczym powzięcie potrzebnych zarządzeń w celu zapobieżenia w każdym czasie używania godła albo nazwy Czerwonego Krzyża lub Krzyża Genewskiego, w celach handlowych, zapomocą marek fabrycznych czy handlowych, przez osoby prywatne lub stowarzyszenia, oprócz uprawnionych w myśl niniejszej konwencji.

Zakaz używania godła lub nazwy, o której mowa, będzie obowiązywać począwszy od okresu, oznaczonego przez każde z ustawodawstw, a najpóźniej pięć lat od chwili wejścia w życie niniejszej konwencji. Od tej chwili nie będzie już dozwolone obieranie marki fabrycznej lub handlowej sprzeciwiającej się zakazowi.

Art. 28.

Rządy podpisujące konwencję zobowiązują się również powziąć same lub zaproponować swym ciałom ustawodawczym w razie niewystarczalności ich wojskowych ustaw karnych potrzebne zarządzenia w celu zwalczania w czasie wojny, pojedynczych czynów rabunkowych i złego obchodzenia się w stosunku do chorych i rannych należących do wojska, jak również dla ukarania, jako przywłaszczenie oznak wojskowych, nadużywania flagi i opaski Czerwonego Krzyża, przez wojskowych, lub osoby prywatne, nie chronione przez niniejszą konwencję.

Rządy podpisujące konwencję, zakomunikują sobie wzajemnie, za pośrednictwem Rady Związkowej Szwajcarskiej postanowienia dotyczące tego zwalczania, najpóźniej w 5 lat po ratyfikacji niniejszej konwencji.

Postanowienia ogólne.

Art. 29.

Niniejsza konwencja ratyfikowana będzie jak można najwcześniej.

Dokumenty ratyfikacyjne złożone zostaną w Bernie.

O złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego sporządzony będzie protokół, którego jedna kopja zaświadczona za zgodność wręczona zostanie w drodze dyplomatycznej każdemu z Mocarstw układających się.

Art. 30.

Niniejsza konwencja uzyska moc obowiązującą w stosunku do każdego z Mocarstw w sześć miesięcy po dacie złożenia ratyfikacji.

Art. 31.

Niniejsza konwencja należyte zaratyfikowana zastąpi konwencję z d. 22 sierpnia 1864 r. w stosunkach pomiędzy państwami układającymi się.

spécialement le personnel protégé, des dispositions de la présente Convention, et pour les porter à la connaissance des populations.

CHAPITRE VIII.

De la répression des abus et des infractions.

Art. 27.

Les Gouvernements signataires, dont la législation ne serait pas dès à présent suffisante, s'engagent à prendre ou à proposer à leurs législatures les mesures nécessaires pour empêcher en tout temps l'emploi, par des particuliers ou par des sociétés autres que celles y ayant droit en vertu de la présente Convention, de l'emblème ou de la dénomination de Croix Rouge ou Croix de Genève, notamment, dans un but commercial, par le moyen de marques de fabrique ou de commerce.

L'interdiction de l'emploi de l'emblème ou de la dénomination dont il s'agit produira son effet à partir de l'époque déterminée par chaque législation et, au plus tard, cinq ans après la mise en vigueur de la présente Convention. Dès cette mise en vigueur, il ne sera plus licite de prendre une marque de fabrique ou de commerce contraire à l'interdiction.

Art. 28.

Les gouvernements signataires s'engagent également à prendre ou à proposer à leurs législatures, en cas d'insuffisance de leurs lois pénales militaires, les mesures nécessaires pour réprimer, en temps de guerre, les actes individuels de pillage et de mauvais traitements envers des blessés et malades des armées, ainsi que pour punir, comme usurpation d'insignes militaires, l'usage abusif du drapeau et du brassard de la Croix Rouge par des militaires ou des particuliers non protégés par la présente Convention.

Ils se communiqueront, par l'intermédiaire du Conseil fédéral suisse, les dispositions relatives à cette répression, au plus tard dans les cinq ans de la ratification de la présente Convention.

Dispositions Générales.

Art. 29.

La présente Convention sera ratifiée aussitôt que possible.

Les ratifications seront déposées à Berne.

Il sera dressé du dépôt de chaque ratification un procès-verbal dont une copie, certifiée conforme, sera remise par la voie diplomatique à toutes les Puissances contractantes.

Art. 30.

La présente Convention entrera en vigueur pour chaque Puissance six mois après la date du dépôt de sa ratification.

Art. 31.

La présente Convention, dûment ratifiée, remplacera la Convention du 22 août 1864 dans les rapports entre les Etats contractants.

Konwencja z 1864 r. pozostaje obowiązująca w stosunkach pomiędzy stronami, które ją podpisały a nie ratyfikowały również niniejszej konwencji.

Art. 32.

Niniejsza konwencja będzie mogła być podpisywana aż do 31 grudnia przyszłego roku przez Mocarstwa reprezentowane na konferencji, która została otwarta w Genewie 11 czerwca 1906 r., oraz przez Mocarstwa nie reprezentowane na tejże konferencji, a które podpisały konwencję z 1864 r.

Te z Mocarstw wspomnianych, które do 31 grudnia 1906 r. nie podpiszą niniejszej konwencji, będą mogły przystąpić do niej później. Powinny powiadomić o swem przystąpieniu drogą pisemnej notyfikacji, zwróconej do Rady Związkowej Szwajcarskiej, która poda ją do wiadomości wszystkim Mocarstwom układającym się. Inne Mocarstwa będą mogły prosić o przystąpienie w tej samej formie, lecz prośba ta zostanie uwzględniona jedynie, o ile w okresie jednego roku od daty ratyfikacji przesłanej Radzie Związkowej, ta ostatnia nie otrzyma sprzeciwu od żadnego z Mocarstw układających się.

Art. 33.

Każda z Układających się Stron będzie mogła wypowiedzieć niniejszą konwencję. To wypowiedzenie zacznie obowiązywać dopiero po upływie roku od daty przesłania notyfikacji na piśmie Radzie Związkowej Szwajcarskiej; ta zaś poda niezwłocznie powyższą notyfikację do wiadomości innych Układających się Stron. To wypowiedzenie będzie ważne jedynie w stosunku do Mocarstwa, które ją notyfikowało.

Na dowód czego, pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencję i opatrzyli ją swemi pieczęciami.

Sporządzono w Genewie, szóstego czerwca tysiąc dziewięćset szóstego roku w jedynym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Związku Szwajcarskiego i którego odpisy, poświadczony za zgodność będą doręczone w drodze dyplomatycznej Mocarstwom układającym się.

Za Niemcy:

(l. s.) v. BÜLOW.
(l. s.) Frhr. v. MANTEUFFEL.
(l. s.) VILLARET.
ZORN.

Za Republikę Argentyńską:

(l. s.) Enrique B. MORENO.
(l. s.) Franco Molina SALAS.

Za Austro-Węgry:

(l. s.) Frhr. v. HEIDLER.
(ad referendum).

Za Belgię:

(l. s.) Hr. J. de T'SERCLAES.

Za Bułgarię:

(l. s.) Dr. ROUSEFF.
(l. s.) Kapitan SIRMANOFF.

Za Chili:

(l. s.) Augustin EDWARDS.

La Convention de 1864 reste en vigueur dans les rapports entre les parties qui l'ont signée et qui ne ratifieraient pas également la présente Convention.

Art. 32.

La présente Convention pourra, jusqu'au 31 décembre prochain, être signée par les Puissances représentées à la Conférence qui s'est ouverte à Genève le 11 juin 1906, ainsi que par les Puissances non représentées à cette Conférence qui ont signé la Convention de 1864.

Celles de ces Puissances qui, au 31 décembre 1906, n'auront pas signé la présente Convention, resteront libres d'y adhérer par la suite. Elles auront à faire connaître leur adhésion au moyen d'une notification écrite adressée au Conseil fédéral suisse et communiquée par celui-ci à toutes les Puissances contractantes.

Les autres Puissances pourront demander à adhérer dans la même forme, mais leur demande ne produira effet que si, dans le délai d'un an à partir de la notification au Conseil fédéral, celui-ci n'a reçu d'opposition de la part d'aucune des Puissances contractantes.

Art. 33.

Chacune des Parties Contractantes aura la faculté de dénoncer la présente Convention. Cette dénonciation ne produira ses effets qu'un an après la notification faite par écrit au Conseil fédéral suisse; celui-ci communiquera immédiatement la notification à toutes les autres Parties contractantes.

Cette dénonciation ne vaudra qu'à l'égard de la Puissance qui l'aura notifiée.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à Genève, le six juillet mil neuf cent six, en un seul exemplaire, qui restera déposé dans les archives de la Confédération suisse, et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Puissances contractantes.

Pour l'Allemagne:

(l. s.) v. BÜLOW.
(l. s.) Frhr. v. MANTEUFFEL.
(l. s.) VILLARET.
ZORN.

Pour la République Argentine:

(l. s.) Enrique B. MORENO.
(l. s.) Franco Molina SALAS.

Pour l'Autriche-Hongrie:

(l. s.) Frhr. v. HEIDLER.
(ad referendum).

Pour la Belgique:

(l. s.) C-te J. de T'SERCLAES.

Pour la Bulgarie:

(l. s.) Dr. ROUSEFF.
(l. s.) Capitaine SIRMANOFF.

Pour le Chili:

Augustin EDWARDS.

Za Chiny:
(l. s.) LOUTSENGTSIANG.	Pour la Chine:
(l. s.) LOUTSENGTSIANG.
Za Kongo:
(l. s.) Hr. J. de T'SERCLAES.	Pour le Congo:
(l. s.) C-te J. de T'SERCLAES.
Za Koreę:
(l. s.) Kato TSUNETADA.	Pour la Corée:
(l. s.) Kato TSUNETADA.
Za Danję:
(l. s.) H. LAUB.	Pour le Danemark:
(l. s.) H. LAUB.
Za Hiszpanję:
(l. s.) Hr. Silverio de BAGUER.	Pour l'Espagne:
(l. s.) C-te Silverio de BAGUER.
Za Stany Zjednoczone Ameryki:
Wm Cary SANGER.
(l. s.) C. S. SPERRY.
(l. s.) Geo B. DAVIS.
(l. s.) R. M. O'REILLY.	Pour les Etats-Unis d'Amérique:
W-m Cary SANGER.
(l. s.) C. S. SPERRY.
(l. s.) Geo B. DAVIS.
(l. s.) R. M. O'REILLY.
Za Stany Zjednoczone Brazylji:
(l. s.) C. LEMGRUBER-KROPF.
Leitao d'ALMEIDA
Pułkownik Roberto TROMPOWSKI.	Pour les Etats-Unis du Brésil:
(l. s.) C. LEMGRUBER-KROPF.
C-el Roberto TROMPOWSKI Leitao d'AL-
MEIDA.
Za Stany Zjednoczone Meksykańskie:
(l. s.) José M. PÉREZ.
(ad referendum)	Pour les Etats-Unis Mexicains:
(l. s.) José M. PÉREZ.
(ad referendum)
Za Francję:
(l. s.) RÉVOIL.
(l. s.) L. RENAULT.
(l. s.) S. OLIVIER.
(l. s.) E. PAUZAT.	Pour la France:
(l. s.) RÉVOIL.
(l. s.) L. RENAULT.
(l. s.) S. OLIVIER.
(l. s.) E. PAUZAT.
Za Wielką Brytanię i Irlandję:
(l. s.) John C. ARDAGH.
(l. s.) T. E. HOLLAND.
(l. s.) John FURLEY.
(l. s.) Wm Grant MACPHERSON.
(z zastrzeżeniem artykułów 23, 27, 28)	Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande:
(l. s.) John C. ARDAGH.
(l. s.) T. E. HOLLAND.
(l. s.) John FURLEY.
(l. s.) W-m Grant MACPHERSON.
(avec réserve des articles 23, 27, 28)
Za Grecję:
Michel KEBEDGY.	Pour la Grèce:
Michel KEBEDGY.
Za Guatemalę:
(l. s.) Manuel ARROYO.
(l. s.) H. WISWALD.	Pour le Guatemala:
(l. s.) Manuel ARROYO.
(l. s.) H. WISWALD.
Za Honduras:
Oscar HOEPFL.	Pour le Honduras:
Oscar HOEPFL.
Za Włochy:
(l. s.) MAURIGI.
(l. s.) RANDONE.	Pour l'Italie:
(l. s.) MAURIGI.
(l. s.) RANDONE.
Za Japonję:
(l. s.) Kato TSUNETADA.	Pour le Japon:
(l. s.) Kato TSUNETADA.
Za Luksemburg:
(l. s.) Hr. J. de T'SERCLAES.	Pour le Luxembourg:
(l. s.) C-te J. de T'SERCLAES.
Za Montenegro:
(l. s.) E. ODIER.
Pułkownik MÜRSET.	Pour le Monténégro:
(l. s.) E. ODIER.
Colonel MÜRSET.
Za Norwegję:
Hans DAAE.	Pour la Norvège:
Hans DAAE.

Za Holandję:	Pour les Pays-Bas:
(l. s.) Den Beer POORTUGAEL.	(l. s.) Den Beer POORTUGAEL.
(l. s.) QUANJER.	(l. s.) QUANJER.
Za Peru:	Pour le Pérou:
(l. s.) Gustavo de la FUENTE.	(l. s.) Gustavo de la FUENTE.
Za Persję:	Pour la Perse:
(l. s.) MOMTAZ-OS-SALTANEH.	(l. s.) MOMTAZ-OS-SALTANEH.
M. Samad KHAN.	M. Samad KHAN.
Z zastrzeżeniem art. 18.	Sous réserve de l'article dix-huit.
Za Portugalję:	Pour le Portugal:
(l. s.) Alberto d'OLIVEIRA.	(l. s.) Alberto d'OLIVEIRA.
(l. s.) José Nicolau RAPOSO-BOTELHO.	(l. s.) José Nicolau RAPOSO-BOTELHO.
Za Rumunję:	Pour la Roumanie:
(l. s.) Dr. Sache STEPHANESCO.	(l. s.) Dr. Sache STEPHANESCO.
Za Rosję:	Pour la Russie:
(l. s.) MARTENS.	(l. s.) MARTENS.
Za Serbję:	Pour la Serbie:
(l. s.) Milan St. MARKOVITCH.	(l. s.) Milan St. MARKOVITCH.
(l. s.) Dr. Roman R. SONDERMAYER.	(l. s.) Dr. Roman SONDERMAYER.
Za Siam:	Pour le Siam:
(l. s.) CHAROON.	(l. s.) CHAROON.
(l. s.) Corragioni d'ORELLI.	(l. s.) Corragioni d'ORELLI.
Za Szwecję:	Pour la Suède:
(l. s.) Olaf SÖRENSEN.	(l. s.) Olaf SÖRENSEN.
Za Szwajcarję:	Pour la Suisse:
(l. s.) E. ODIER.	(l. s.) E. ODIER.
Pułkownik MÜRSET,	Colonel MÜRSET.
Za Urugway:	Pour l'Uruguay:
(l. s.) A. HEROSA.	(l. s.) A. HEROSA.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów:

J. Piłsudski

Minister Spraw Zagranicznych:

August Zaleski

226.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 15 marca 1927 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o adwokaturze w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. № 78, poz. 443), postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustęp 5 artykułu 3 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o adwokaturze w okręgach sądów ape-

lacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach (Dz. U. R. P. № 78, poz. 755) otrzymuje brzmienie następujące:

5) jako § 103 ordynacji adwokackiej zamieszcza się następujący przepis przejściowy:

„§ 103. Prawników oznaczonych w § 1 pod l. 1) może Minister Sprawiedliwości w czasie do końca roku 1927 dopuścić do wykonywania adwokatury po uzyskaniu uzdolnienia do piastowania urzędu sędziowskiego, lecz przed spełnieniem dalszych wymogów, przewidzianych w § 1 pod l. 1), skoro ukończą dwudziesty siódmy rok życia, a poprzednio przez dwa lata służyli w wojsku polskim przed terminem 17 marca 1921 r.”

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.